

ה"ת 66167/09/16 - סלמאן אבו עדרה נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל, תביעות נגב

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 66167-09-16 אבו עדרה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט צבי פורר
המבקש	סלמאן אבו עדרה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל - משטרת ישראל תביעות נגב

החלטה

זוהי בקשה להחזרת תפוס. ענייננו בבקשה להורות למשיבה על החזרת רכב מסוג פולקסוואגן קאדי מ.ר. 85-060-70, אשר נתפס במסגרת חקירה שנוהלה על ידי המשטרה ובה נתפס בנו של המבקש נוהג ברכב תוך שהוא מבצע שתי עבירות שבגינן הוגש כתב אישום בת.פ. 38539-09-16.

כתב האישום מייחס לבנו של המבקש, רביע אבו עדרה, עבירות בשני אישומים. על פי האישום הראשון, בתאריך 06.09.16, כאשר הוא נוהג ברכב הנ"ל החזיק בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו של 96.1 גרם שלא לצריכה עצמית. באישום זה מיוחסת לו עבירה של החזקה של סמים שלא לצריכה עצמית שהיא עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה").

על פי האישום השני, בתאריך 20.07.16 מכר הנאשם סם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו של 79.9 גרם בתמורה ל- 5,000 ₪. באישום זה מיוחסת לו עבירה של סחר בסמים שהיא עבירה לפי סעיפים 13 ו- 19א לפקודה.

המבקש הוא אביו של הנאשם ובעל הרכב ולטענתו לא הייתה לו כל ידיעה כי בנו משתמש ברכב לצורך ביצוע העבירות ובוודאי שלא התיר לו לעשות כן. בנסיבות אלה, טוען המבקש כי אין כל מקום לדרוש ולחלט את הרכב שכן אין כל היגיון בהליך של חילוט שכן הוא אינו הנאשם בתיק והוא צד שלישי תם לב.

המשיבה מנגד טוענת כי הרכב שימש בשני אישומים את הנאשם בביצוע עבירות סמים. לטענת המשיבה הרכב בשימוש תדיר של הנאשם על אף שהרכב בבעלות המבקש והפנה את ביהמ"ש להחלטה בבש"פ 5951/11 שם ביהמ"ש העליון

קבע שדרישות להפקדה בגובה של 30% היא דרישה סבירה.

בנסיבות העניין ציינה המשיבה כי תסכים לשחרורו של הרכב תחת הפקדה של 30% משווי הרכב וכן איסור דיספוזיציה בו.

נמצאים אנו בשלב ביניים בו יש צורך לבחון את הצורך או הצדקה להמשך תפיסת הרכב בידי המשיבה עד לסיום ההליך הפלילי. חשוב להדגיש כי למעשה ההחלטה בדבר חילוטו של הרכב מסורה לביהמ"ש הדן בתיק העיקרי ובו ייבחנו השאלות בדבר זכותו של הטוען לזכות ברכב, לרבות הדרישה להראות כי אותו צד שלישי היה אכן צד תמים שלא ידע כלל על ביצוע העסקאות.

כאשר דנים אנו בתיק הנוגע לעבירות על פקודת הסמים המסוכנים, כאשר למעשה אין מחלוקת כי קיימות בשלב זה ראיות לכאורה לביצוען של העבירות, הרי שקיים פוטנציאל לחילוטו של הרכוש ועל כן, על ביהמ"ש הדן בהליך הביניים לדון באפשרות שחרורו של הרכב התפוס תוך הבטחה כי במידה ויוחלט להורות על חילוטו, לא תחסם דרכה של המשיבה לעשות כן.

בבש"פ 5951/11 בעניינה של הגב' גלינה ורוחובסקי נקבע כי יש מקום להפקדה בסך 30% משווי הרכב אך לידי יש מקום לאבחן החלטה זו מהמקרה שבפניי שכן הגב' ורוחובסקי לא החזיקה כלל ברישיון נהיגה והרכב היה בבעלותה הפורמלית בלבד. בענייננו, לא הועלתה כל טענה במסגרת כתב האישום ולפיה יש ראייה כי האב היה שותף לעסקאות או ידע עליהן.

אמצעי החילוט נועד לפגוע פגיעה עונשית במי שמעורב בפעילות הפלילית כאשר יש להוכיח גם כי ידע בפועל על האירוע הפלילי. לעניין זה יש להזכיר את דברי השופט מצא בע"פ 1982/93 בל"ל נ' מ"י ורוני ליבוביץ [פד"י מ"ח (3), 238, 244]:

"עיון בהוראות הפקודה מעלה, כי הפקודה אינה גורסת פגיעה בזכותו של צד שלישי. אדרבא, מהוראות הסעיפים 39 ו-40 נובע, כי על בית המשפט לכבד את זכותו של צד שלישי בחפץ שנמצא לגביו שהוא בר-חילוט; וככלל, משהוכחה זכותו של הצד השלישי, גוברת היא על צו החילוט ובכוחה להביא לביטולו או לצמצומו. גישה זו מתחייבת מאופיו העונשי של צו החילוט. לכך שהחילוט הוא אמצעי עונשי מצויה עדות ברורה בלשון סעיף 39(א) לפקודה (לאמור: "רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל" (ההדגשה שלי - א' מ') ובעיקר: "דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם" (ההדגשה שלי - א' מ')). אופיו העונשי של צו החילוט הוא המחייב להגביל את תחולתו לפגיעה בזכות חפצית של מבצע העבירה, של שותפיו לעבירה המסוימת (ראה סעיף 40 רישא), וכן של אחרים אשר היו מעורבים בידועין בהקדשת חפץ, אם לביצוע העבירה המסוימת ואם לביצועה של עבירה אחרת הקשורה בעבירה המסוימת, בין שמסרו את החפץ כשכר בעד ביצוע העבירה ובין שמסרוהו כדי שישמש כאמצעי לביצועה, בין ש"הנידון" ביצע את העבירה ובין שלא ביצעה ואף אם לא נתכוון לבצעה (סעיף 39 (ב)).

אין מחלוקת כי המבקש לא מעורב כלל בעבירות ויש לציין גם את דברי ב"כ המבקש אשר הזכיר כי נגד מעורבים אחרים אשר רכשו את הסם, לא הופעלו הליכי חילוט.

בנסיבות העניין סבורני כי ניתן להבטיח את החילוט של הרכב גם ללא פגיעה כלכלית כה משמעותית במבקש שגם לדידה של המשיבה לא היה מעורב בעבירות נשוא כתב האישום.

לאור כל האמור לעיל, בהינתן שאכן מדובר בצד שלישי שאינו מעורב בעבירות, אך לאור הצורך בהבטחת קיום ההליך ושמיעתו בפני המותב הדן בתיק העיקרי ניתן יהיה לשחרר את הרכב, מסוג פולקסוואגן קאדי מ.ר. 85-060-70 בתנאים הבאים:

א. הפקדה בסך 2,000 ₪.

ב. שיעבוד ביטוח מקיף לטובת משטרת ישראל.

ג. עיקול שירשם במשרד הרישוי לטובת משטרת ישראל.

ד. ערבות עצמית בסך 15,000 ₪ של המבקש.

ה. איסור דיספוזיציה.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ז, 10 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.